

Motion till riksdagen

1987/88:T13

av Ewy Möller och Bertil Danielsson (m)

om trafikpolitiken inför 1990-talet

(prop. 1987/88:50)

Järnvägstrafiken har under senare år haft allvarliga ekonomiska problem. De ekonomiska problemen har bl. a. lett till att investeringarna i järnvägssystemet släpar efter. Därför finns nu ett omfattande investeringsbehov för stora delar av järnvägsnätet.

I regeringens proposition Trafikpolitiken inför 90-talet anges inriktningen för den nya järnvägspolitiken. För att SJ skall kunna bli ett lönsamt företag föreslås för det första att staten tar det ekonomiska ansvaret för den del av SJ:s verksamhet som inte går att driva på företagsekonomiska grunder. För det andra anges att staten skall ta det långsiktiga ansvaret för att bygga upp infrastrukturen, d. v. s. spår, signalanläggningar, bangårdar och andra fasta anläggningar. Bannätet delas in i stomjärnvägar och länsjärnvägar. Stomnätets avgränsning grundar sig i första hand på att där skall finnas trafik för fjärrtågstrafiken av någon omfattning. På det övriga järnvägsnätet – länsjärnvägarna – får kommuner och landsting genom länshuvudmännen rätten att driva persontrafik. För Kalmar läns vidkommande innebär förslaget att banorna Nässjö–Hultsfred–Oskarshamn, Linköping–Bjärka Säby–Västervik kommer att ingå i nätet för länsjärnvägar.

Banverkets uppgift blir att ansvara för underhåll och investeringar i järnvägens infrastruktur. Dessa investeringar skall grundas på samhällsekonomiska bedömningar. När det gäller investeringar i länsjärnvägarna kommer planen att ske på regional nivå och finansieras via ett nytt anslag för länstrafikanläggningar. Investeringar i länsjärnvägar kommer inom ramen för detta anslag att konkurrera med investeringar i länsvägar, statskommunvägar som inte är riksvägar, kollektivtrafikanläggningar och cykelvägar.

De under lång följd av år eftersatta investeringarna har resulterat i en mycket låg standard på de föreslagna länsjärnvägarna i Kalmar län. De mest akuta upprustningsbehoven finns på bandelarna Hultsfred–Bjärka Säby och Hultsfred–Nässjö. Med de investeringsbehov som finns på länsjärnvägarna är det inte möjligt att inom ramen för länsanslaget genomföra en upprustning av järnvägsnätet som motsvarar kraven för att kunna upprätthålla en acceptabel kollektivstandard. Vi föreslår därför att statens svar för upprustningen av järnvägen till en godtagbar standard innan ansvaret för trafiken överlämnas till länshuvudmannen i Kalmar län. Det är orimligt att de eftersläpande investeringsbehoven som föreligger på järnvägarna i Kalmar län skall kunna klaras med de begränsade medel som finns tillgängliga på anslaget för länstrafikanläggningar. Enligt vår uppfattning kan den föreslagna konstruktionen leda till att förutsättningarna för att bedriva en kollektiv persontrafik på läns-

järnvägarna i Kalmar län omöjliggörs till följd av att en rimlig standard inte kan uppnås.

Mot. 1987/88
T13

Hemställan

Mot bakgrund av vad som ovan anförts hemställs

att riksdagen beslutar att staten genom banverket skall svara för den erforderliga upprustningen av länsjärnvägarna inom Kalmar län innan ansvaret för trafiken överlämnas till trafikhuvudmannen.

Stockholm den 20 januari 1988

Ewy Möller (m)

Bertil Danielsson (m)